

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้พุ่ม อิงอาศัย หรือไม้ต้นเล็ก ไม่ผลัดใบ สูงได้ถึง 25 เมตร กิ่งก้อยและมีรากอากาศเล็กเรียวจำนวนมาก
ใบ กว้าง 2-6 ซม. ยาว 5-12 ซม. ออกสลับ ในรูปแบบเดี่ยวบนกิ่ง รูปร่างไม่แน่นอน รูปขอบขานแกมรีหรือ
รูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูนเบี้ยว โคนแหลมทั้งสองด้าน มักเบี้ยวเล็กน้อย ขอบเรียบ ใบแก่แข็ง เกลี้ยงและมัก
เป็นมันด้านบน เกลี้ยงหรือหยาบละเอียดด้านล่าง และอาจมีหนามกระจาบเนื้อสันใบด้านล่าง เส้นกลางใบ
แบบหรืออนุนเล็กน้อยด้านบน เส้นใบจากโคนยาว $1/8-1/3$ ของใบ เกือบถึงขอบใบ ไม่แตกแขนง เส้นใบข้าง 5-9
คู่ แต่ง่ามห่างจากขอบใบ เส้นใบย่อยคล้ายร่างแท่งกึงขันบันได ชัดด้านล่าง ก้านใบยาว 0.3-1.5 ซม. มีขน
แหลมเล็กๆประปราย มีสีจะเกิด ใบยาว 0.5-1 ซม. มีรอยแผลเป็นวงรอบกิ่ง กิ่งต้น มีขนหนามหรือขนอ่อน
ประกายเมื่ออ่อน ผล ขนาด 0.8-1.5 ซม. ไม่มีก้านผลหรือก้านสั้น ยาวได้ถึง 6 มม. ออกเดี่ยวหรือเป็นคู่ที่
จ่ำมใบ หรือใต้ตาใบและตามกิ่งแก่ ทรงกลมถึงรูปลูกแพร์ มีขอบตื้นรอบช่องเปิดเล็ก เส้นผ่านศูนย์กลาง
ประมาณ 1 มม. สีเขียวสดสุกสีส้มถึงแดง มีขนหนามสั้นๆหรือค่อนข้างเกลี้ยง ไม่มีเกล็ดข้าง มีใบประดับเล็ก 3
ใบ ยาวประมาณ 1.5 มม ติดเป็นวงที่โคนก้าน พับในบัวดิบและป้าผลใบ-ป้าไผ่ สูงได้ถึง 800 เมตร มักพบ
ใกล้น้ำหรือบนทิ่นใกล้ชายฝั่ง

ข้อมูลอ้างอิง : การดูแลรักษาป่า ภาคใต้ เล่ม 3 (Mo-Z).-กรุงเทพฯ : อุตสาหกรรมพิมพ์และออกแบบ, จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

